

Nr 1557

av herr Krönmark m. fl.

om slopande av skyldigheten för skogsägare att i vissa fall förhandsanmäla avverkning.

I december 1974 fattade riksdagen beslut om sådan ändring i skogsvårdslagen att skogsägare är skyldiga att enligt bestämmelser som meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer underrätta skogsvårdsstyrelsen om avverkning som skall äga rum på hans mark.

Nämnda lagbestämmelser trädde i kraft den 1 januari innevarande år, men på grund av att några tillämpningsbestämmelser ännu icke hunnit utfärdas har skogsstyrelsen meddelat att lagparagrafen inte skall tillämpas förrän sådana bestämmelser blivit utfärdade.

I motion till förra årets riksdag i anledning av propositionen 166 redovisades från moderata samlingspartiets sida starka erinringar mot den föreslagna 8 a § i skogsvårdslagen. Vi fann det vara administrativt betungande för myndigheterna med obligatorisk förhandsanmälan och hävdade att man för att tillgodose naturvårdens intressen hade tillämpliga lagrum i den ändrade naturvårdslagen, som gjorde det möjligt för myndigheterna att i känsliga områden genom samråd säkerställa att naturvårdens krav bleve tillgodosedda.

För att säkerställa den långsiktiga råvaruförsörjningen för den svenska träindustrin krävs intensifierade skogsvårdsåtgärder. I den mån det hittills brustit i fråga om gallringar och förnygringsåtgärder har det haft ett klart samband med den tidigare låga lönsamheten inom skogsbruket. Att slutavverkningsarealer i vissa fall inte blivit nyplanterade har inte berott på bristande ambition från skogsägarnas sida utan kan i stället förklaras av otillräcklig tillgång på plantmaterial, dels till följd av bristande frösättning, dels på grund av kraftiga stormskador, som gjort att onormalt stora arealer har måst kalavverkas.

Den i dag förbättrade lönsamheten inom skogshuket ger skogsägarna bättre möjligheter att vidta nödvändiga skogsvårdsåtgärder. Redan tidigare skogsvårdslag ålägger skogsägaren att vidta återväxtåtgärder, och effektiviteten av och benägenheten till detta torde inte påverkas av någon obligatorisk anmälningsskyldighet. Inte inom någon skogsägarkategori har det funnits något stöd för uppfattningen att obligatorisk förhandsanmälan på något sätt har betydelse för skogsvårdens bedrivande, utan anmälningsplikten har helt naturligt uppfattats som utslag av en förmyndarmentalitet.

Från moderata samlingspartiets sida brukar vi endast undantagsvis yrka på upphävande av fattade beslut, även om vi motsatte oss beslutens

genomförande. Ryckighet och hastiga förändringar i lagstiftningen bör undvikas. I fråga om 8 a § i skogsvårdslagen råder emellertid det förhållandet att den ännu en tid icke kommer att kunna tillämpas av rent administrativa skäl. Därför får det inga negativa konsekvenser vare sig för skogsägarna eller för myndigheterna om paragrafen upphävs och om man avvaktar de förslag som kan komma fram från den arbetande skogsutredningen. Som motiv för anmälningsskyldigheten har anförts att skogsvårdsstyrelserna på det sättet skulle få bättre möjligheter att planera plantproduktionen. Eftersom allt större arealer numera grönsplanteras, kommer tiden mellan slutavverkning och plantering i många fall bara att röra sig om månader. Detta argument har därför ingen större betydelse.

Skulle vi inte få stöd för vårt krav om upphävande av anmälningsparagrafen, förordar vi som alternativ att anmälan skall kunna göras efter det att avverkning har ägt rum och att sådan anmälan skall begränsas enbart till slutavverkningar.

Allt talar för att alla landets skogsägare måste engageras i uppgiften att genom ökad skogsproduktion förse vår viktigaste basnäring med råvaror och därigenom säkerställa sysselsättningen inom skogssektorn. Detta sker enligt vår mening dock bäst genom att statsmakterna förfogar över instrument att komma åt det fåtal skogsägare som missbrukar sitt ägaransvar men i övrigt ger näringens utövare så fria händer som möjligt att ta sitt eget ansvar och utnyttja sin eller sina medhjälparens yrkesskicklighet.

Det torde ankomma på vederbörande utskott att utarbeta erforderlig lagtext.

Med stöd av vad som i motionen anförts hemställs
att riksdagen

1. beslutar upphäva 8 a § i skogsvårdslagen,
2. därest yrkandet under 1 icke skulle bifallas beslutar sådan ändring av ovanstående paragraf att anmälan endast skall omfatta slutavverkningar och ske först då sådan avverkning är slutförd.

Stockholm den 27 januari 1975

ERIC KRÖNMARK (m)

HANS WACHTMEISTER (m)
i Johannishus

KARL LEUCHOVIUS (m)

GUNNAR JOHANSSON (m)
i Vrångebäck

CARL-WILH. LOTHIGIUS (m)

L. ARNE ANDERSSON (m)
i Ljung

ERIK HOVHAMMAR (m)

PER PETERSSON (m)
i Gäddvik